

OPUSCULORVM
ALII LIBRI QVATVOR:
AVCTORE
IOSEPHO
FERNANDEZ

Ex Libris: DE RETES. I. C. Con Juan's Sastre?
Manual de Sastre?

HONTIBERIENSI:

IN INCLITA SALMANTICENSIVM

SCHOLA

IVRIS CIVILIS DOCTORE,

ET VESPERTINÆ PERPETVÆ CATHEDRÆ

ANTCESSORI.

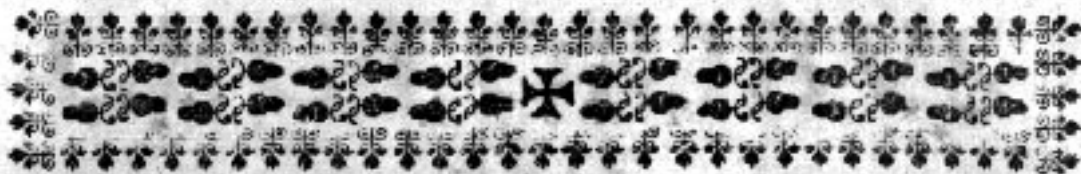
SALMANTICAE.

CVM PRIVILEGIO:

IN TYPOGRAPHIA

IOSEPHI GOMEZ DE LOS CVBOS.

ANNO M. DC. LVIII.

INTEMERATAE DEIPARAE
MARIAE
 SEMPER V.

COELITVM, HOMINVMQVE AETERNVM IMPERATRICE

Peccatorum Asylō tutissimo,
 AFFLICTORVM SVAVISSIMO SOLATIO,
 Omnium Gratiarum Abyllo.

SERVORVM INDIGNVS IOSEPH
 SE, SVAQVE OPVSCVLA, OFFERT, DICAT, CONSECRAT.

X antiqua Sapiētia, & Religione decuma frugum, & factum Auctori, Doctōriq; omnium bonorum DEO debetur: quem cum frivolorum indigentia non teneat, cultui, & hominibus rem sacram procurantibus portionem illam permisit, sibi votum, & purum offerentis affectum reservavit

Ex frugibus, quas dies noctesq; colendo Iurisperdentia agrum meto, quasi pars decuma est, quae sub nomine Opusculorum publiciorem lucem aspicere ambit. Ergo pars haec tota

vestra est, vel filij, vel sponsae, vel tua SACRATISSIMA VIRGO, Filij superioris iure, aut ex lege tributivestra, quatenus rerum filij usus fructus, compendium optimo iure parentibus indulgetur in premium educationis.

Primum totum patrocinio Sponsae Sanctissimae, Castissimae IOSEPH gloriatur. Hic ad Te ascendit, quasi gratiam permensa dignitate. Uterq; proprius Filij est: ob naturale Parentum votum omnia liberis parantium suis. Quod igitur ex lege tuum est, sanctissimae ad Te properat, Domina mea, Dominatrix mea, Dominans mihi.

Ut inam ea facultate pollerem, ut laudes, privilegia, & excellentias tuas hoc opere offererem, dūno equidem digno, ut D. Maestati tuae destinaretur. Sed alia mihi vis est, alia ars, quam tracto, aequi boniq; suae Iurisperdentiae doctrina: quamquam nec ista ingrata, cuius origo ab ipso Deo primo legum Architecto trahitur; cuius scopus iustitia est, perquam, recte dicitur, Reges regnat, & legum conditores iusta decernunt.

In hoc scribendi negotio duo sepulchri, quasi sub vado, teguntur. Ut nomen magnificae gloriae; paretur, quasi pulchram sit, digito monstrari. Ut antissetur ceteris, qui sub otio seignem vitam transigunt. AMBITIO prima est, secunda SUPERBIA Tangit me, imò auget, per sepe utramq; vitium, & in hoc nihil agere, videri volo gessisse digna cedro; ut lauder, ut extollar. Quid ergo remedij, aut cautionis mihi superest Male natus, aut exorientes has phantasias in MARI ipso Sanctitatis mergere, sub mergere, ut comminūs extinguantur ut inam cum radicibus, & fomite.

Ergo, MARIA, ut consecro libellos glorioso tuo nomini, sic vota, affectusq; Sacratos velim. Tota sit tua scriptio cum voto, & mente scribentis. Nihil inde maneat, quam studiosis profectas: Decus, Laus, Gloria Filio tuo Dei unigenito Domino nostro IESU CHRISTO Mundi Doctōri, & Redemptori, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat in saecula saeculorum.

OPVSCVLORVM

LIBER V.

DE CASTRENSI PECVLIO.

CAPVT PRIMVM.

ARGVMENTVM.

PECVLIVM, & PECVNIA dicta à PECVDIBVS. Effigie ouis olim pecunia fuit signata. Componuntur communiter cap. 23. vers. 16. Geneseos cum cap. 24. vers. 32. Iosue. PECVLII vox pro toto patrimonio usurpata. Locus eclogæ 1. Virgilij expositus. Bene peculiaris homo pro diuite apud Ciceronem, & alios melioris Latinitatis auctores. L. cogi 16. ad S. C. Treb. Deinde cepit appellari peculium portio patrimonij magis preciosa, & præsidij causa reposita. l. si chorus 79. §. 1. de legat. 3. Locus Paralipomenon, cap. 29. vers. 3. nouiter declaratus, & ex iure. Item locus Exodi c. 29. vers. 5. Vnde eadem vox accipi cepit pro bonis ab uxore, præter dotem retentis. Leuiter tacta l. si ego 9. §. cæterum de iure dotiũ. Vox peculium non potuit esse ex Gallico idiomate. Nonnullæ voces Latino-barbaræ referuntur. Ex moribus Romanis, & matrimonio per coemptionem traxit originem ea acceptio. Expositus Plautus. Tandem exinde cepit usurpari pro pecunia filiis, vel seruis permiffa. Explicatur l. pater 182. de V. S.

1. ECVLIVM dici à pecude notat M. Varro lib. 4. de l. Lat. quem locum dedi, & emunxi contractas sordes vitio excipitorum lib. 1. cap. 15. n. 3.

Ætymologiæ ratio est, quod in pecore tunc omne patrimonium, omnis pecunia, Romanis consistebat, plerumque pastoribus, & ex pecuariis questum facientibus. Dicebanturq; idcirco peculla tauri, oues, aliudvè quid; hætenus Varro.